

Két férfi a Holdat nézi

Miközben a barátommal sétáltam a közeli erdőben, különös zajra lettem figyelmes.

A hangot követve borsózni kezdett a hátam. Lassan közeledve a zaj forrása felé, egy gondolat ébredt bennem. Mi van akkor, ha valami hátborzongató történt?

Hirtelen egy fegyvert pillantottunk meg az avarban heverve. A látványa és a hozzá kapcsolódó érzés egyből megrémisztett bennünket, és elmenekültünk. Meg sem álltunk hazáig!

Egész este azon töprengtem, mi történhetett ott? Másnap, amikor a barátom átjött hozzánk játszani, mindketten arra jutottunk: ismét meg kellene néznünk a helyszínt.

Amint odaértünk, azonnal láttuk, hogy a fegyver eltűnt! Közelebb merészkedve alvadt vérnyomokra lettünk figyelmesek. Rögtön tudtuk, hogy itt gyilkosság történt. Megpróbáltuk hívni a rendőrséget, ám nem volt térerő. Beljebb merészkedve az erdő sötét mélyébe, az avar ropogására lettünk figyelmesek. Vajon követ minket valaki?

Sietősebbre fogtuk lépteinket, a hang ezzel egyenes arányosságban erősebb lett. A végén már futva menekültünk, amíg meg nem láttuk a város fényeit. Egészen a kapitányságig szaladtunk, ahol sietve elmondtuk a látottakat. Hatalmas erővel indult meg a csapat!

Néhány órával később a rendőrség felmérte a helyszínt, és elmondták: találtak ujjlenyomatokat.

Már csak az a kérdés: ki a gyilkos, és hol a holttest?

Másnapra válaszokat kaptunk, ami nem csoda, hiszen egész éjjel rendőrök százai köröztek a környéken. A gyilkost elfogták!

A holttest is meglett, de annak a története borzasztó. Mielőbb el szeretném felejteni.

Pár évvel később ...

Hát, barátom, mi ketten gyermekként szinte Sherlock és Watson voltunk személyesen! Most pedig itt állunk az első ügyünk helyszínén, és közben figyeljük a gyönyörű naplementét.

Köszönöm, hogy vagy nekem!

Göndics Katinka 7.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola